

SUNDHEDSMINISTERIET

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Epidemiudvalg

Dato: 10-06-2021
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPFRE
Sagsnr.: 2105840
Dok. nr.: 1772287

Folketingets Epidemiudvalg har den 3. juni 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (L 234 – Forslag til lov om ændring af epidemiloven (Overvågning af smitsomme sygdomme via spildevand)), til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stinus Lindgreen (RV).

Spørgsmål nr. 3:

”Hvad mener ministeren om at sætte et minimum for antal af personer eller husstande, der må indgå i den enkelte spildevandsprøve til smitteovervågning?”

Svar:

Det afgørende må være, at den overvågning af smitsomme sygdomme via spildevand, der iværksættes, sker på en måde, så det ikke er muligt at identificere enkeltpersoner. Det gælder både den overvågning, som kommunerne efter lovforslaget får mulighed for at iværksætte, men også den overvågning, som Statens Serum Institut som led i den forberedende undersøgelse agter at foretage gennem bistand fra spildevandsforsyningsselskaberne.

Derfor fremgår det også af det forslåede § 44 a, stk. 1, 2. pkt., at overvågning efter 1. pkt. (det vil sige kommunernes overvågning af spildevand) skal ske på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere fysiske personer.

Kravet vil betyde, at kommunerne konkret skal sikre, at det spildevand, der påtænkes overvåget, og eventuelle prøver, ikke er personhenførbare.

Det vil efter min opfattelse være den mest hensigtsmæssige måde at sikre anonymiteten på frem for centralt at fastsætte en minimumsgrænse for antallet af personer eller husstande, som overvågningen skal omfatte.

Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke efter Sundhedsministeriets opfattelse er muligt generelt at fastsætte en grænse for, hvornår en overvågning ikke vil være personhenførbare, idet der ved en sådan vurdering skal tages højde for flere faktorer, som skal vurderes konkret. I vurderingen skal man tage alle hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende person, i betragtning. Man skal også have for øje, om andre er i besiddelse af oplysninger, der gør det muligt at identificere den enkelte.

Derudover vil en sådan grænse kunne risikere at give indtryk af, at en sådan overvågning altid vil kunne ske anonymt, selvom vurderingen havde været en anden, hvis der blev foretaget en konkret vurdering. For det andet vil en fastsat grænse kunne medføre, at der ikke vil kunne foretages overvågning af spildevand i områder, som ligger under grænsen, f.eks. sogne, bydele eller lignende, selvom overvågningen ville kunne gennemføres anonymt.

Det er således efter min opfattelse afgørende at fastholde, at det bør være kommunalbestyrelsen, som i forbindelse med beslutninger om at iværksætte overvågning konkret sikrer, at det spildevand, der overvåges, og eventuelle prøver, ikke er personhenførbare.

Statens Serum Instituts overvågning af smitsomme sygdomme via spildevand, herunder den forberedende undersøgelse, vil også blive gennemført på en måde, så det sikres, at det ikke er muligt at identificere fysiske personer.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Frederik Rechenback Enelund